

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 41/2018-27

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. januára 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], zastúpenej advokátskou kanceláriou SOUKENÍK – ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, za ktorú koná advokát a prokurista JUDr. Milan Gocník, LL.M., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1 R 3/2016 zo 17. mája 2017, za účasti obchodnej spoločnosti [REDACTED] v reštrukturalizácii, [REDACTED], a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] [REDACTED] o d m i e t a pre neprípustnosť.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. júla 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uznesením Okresného súdu Prešov (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 1 R 3/2016 zo 17. mája 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplynulo, že okresný súd uznesením sp. zn. 1 R 3/2016 z 15. augusta 2016, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 19. augusta 2016, rozhodol o začatí reštrukturalizačného konania dlžníka [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „dlžník“). Uznesením okresného súdu z 22. augusta 2016, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku 30. augusta 2016, okresný súd povolil reštrukturalizáciu dlžníka a do funkcie správcu vymenoval spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „správca“). Sťažovateľka prihlásila do reštrukturalizácie svoje pohľadávky v celkovej sume 2 494 579,22 €, z ktorej bola časť pohľadávok v sume 883 841,67 € popretá. Sťažovateľka má teda v reštrukturalizačnom konaní uznané a zistené pohľadávky v celkovej sume 1 610 737,56 € v rámci skupiny nezabezpečených pohľadávok. V reštrukturalizačnom konaní dlžník predložil na schválenie návrh reštrukturalizačného plánu (ďalej len „plán“), v ktorom navrhol uspokojenie pre veriteľov nezabezpečených pohľadávok vo výške 50 % zistených pohľadávok zapísaných do zoznamu pohľadávok. Plán dlžníka bol 13. marca 2017 v predloženej podobe schválený veriteľským výborom. Sťažovateľka následne podala podnet na zmenu plánu, v ktorom navrhla rozšírenie plánu o metódu spočívajúcu v odplatnom prevode podniku dlžníka na inú osobu v zmysle § 135 ods. 2 písm. b) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení

niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“). V žiadosti o zmenu plánu z 3. apríla 2017 podanej prostredníctvom správcu sťažovateľka navrhla predaj podniku dlžníka konkrétnej osobe a vloženie finančných prostriedkov do podniku dlžníka v sume 11 500 000 € s cieľom zabezpečiť všetkým veriteľom rýchlejšie a najvyššie možné uspokojenie ich pohľadávok. Schvaľovacia schôdza konaná 11. apríla 2017 bola na základe výsledkov hlasovania prítomných veriteľov odročená na 26. apríl 2017 pre účel prehodnotenia navrhovanej zmeny plánu v zmysle žiadosti sťažovateľky. Na odročenej schvaľovacej schôdzi bol veriteľom predložený plán v nezmenenom znení, t. j. bez zohľadnenia žiadosti sťažovateľky, ktorý bol schôdzou veriteľov aj schválený, pričom sťažovateľka hlasovala v rámci skupiny nezabezpečených veriteľov proti schváleniu plánu. Napadnutým uznesením zverejneným v Obchodnom vestníku 24. mája 2017 okresný súd potvrdil reštrukturalizačný plán dlžníka a ukončil jeho reštrukturalizáciu.

3. Sťažovateľka považuje postup a napadnuté uznesenie okresného súdu za zásah do jej práva na súdnu ochranu a na spravodlivý súdny proces, ako aj do jej práva vlastníť majetok a na ochranu majetku, a to najmä v dôsledku nezákonnosti a nedostatočného odôvodnenia napadnutého uznesenia. Sťažovateľka v odôvodnení sťažnosti rozsiahlo argumentuje a predovšetkým uvádza:

„Porušovateľ sa dopustil porušenia práva Sťažovateľa tým, že neskúmal dôvody pre zamietnutie Plánu, t.j. nedostatočne zistil skutkový stav a Plán potvrdil napriek tomu, že neboli naplnené zákonné kritériá pre jeho potvrdenie... Vydané Uznesenie je tak potrebné považovať za nezákonné.

... Ak by súd skúmal skutkový stav a zaoberal sa jednotlivými dôvodmi tak, ako predpokladá ZKR dospel by k záveru, že je naplnených viacero dôvodov pre zamietnutie Plánu...

Dospel by k záveru, že:

- Plán nie je reálny a udržateľný,*
- Plán neposkytuje veriteľom najvyššiu mieru uspokojenia,*
- Plán nie je v ich spoločnom záujme,*

- Plán nebol riadne schválený, keďže jeho schválenie bolo dosiahnuté podvodným spôsobom, resp. z dôvodu poskytnutia neoprávnených výhod niektorým z účastníkov Plánu,

- Plán nie je spravodlivý,

- Plán je výsledkom reštrukturalizačného konania, v ktorom vystupoval Správca priamo vylúčený zo správcovskej činnosti podľa Zákona o správcoch.

... Porušovateľ zároveň napriek vedomosti o námietkach Sťažovateľa, ktorý Porušovateľa niekoľkokrát informoval o naplnení dôvodov pre zamietnutie Plánu a nesplnení podmienok pre jeho potvrdenie..., sa nijakým spôsobom s jednotlivými námietkami v odôvodnení Uznesenia nevysporiadal, resp. v odôvodnení len zhrnul priebeh reštrukturalizácie, odcitoval príslušné zákonné ustanovenia a skonštatoval, že podmienky pre potvrdenie Plánu boli dané.

... Porušenie vlastníckeho práva spočíva v tom, že Plánom došlo k neoprávnenému zásahu do jeho vlastníckeho práva. V priamom dôsledku so schválením Uznesenia nezískal Sťažovateľ najlepšie postavenie aké mohol dosiahnuť, t.j. Plán mu nezaručil najvyššiu možnú mieru uspokojenia akú v reštrukturalizácii mohol získať a akú mu mohol Dlžník poskytnúť. V dôsledku konania Dlžníka a predloženia Plánu, ktorý nie je reálny a udržateľný zároveň hrozí, že Dlžníkovi nebude uspokojená ani jeho zistená pohľadávka v rozsahu priznanom Plánom.

... Porušovateľ mal skúmať, či potvrdením Plánu nebudú poškodené vlastnícke práva ostatných veriteľov, čo však neurobil a potvrdil Plán, ktorý poškodzuje nielen vlastnícke právo Sťažovateľa, ale aj všetkých ostatných veriteľov.“

4. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Ústavný súd Slovenskej republiky určuje, že uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 17. 5. 2017, sp. zn. 1R 3/2016 boli porušené základné ľudské práva Sťažovateľa podľa čl. 20 a čl. 46 ods. 1. Ústavy Slovenskej Republiky, podľa čl. 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 17. 5. 2017, sp. zn. 1R 3/2016, v celom rozsahu zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Prešov na nové konanie.

Okresný súd Prešov je zároveň povinný zaplatiť právnomu zástupcovi Sťažovateľa náhradu trov konania do pätnástich dní od právoplatnosti nálezu.“

5. Podaním z 21. septembra 2017 doručeným ústavnému súdu 22. septembra 2017 dlžník oznámil svoj vstup ako vedľajšieho účastníka – intervenienta do konania s poukazom na ustanovenie § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a na ustanovenia § 81 a § 82 ods. 1 až 4 Civilného sporového poriadku; a zároveň požiadal o zaslanie sťažnosti na vyjadrenie.

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv poskytuje.

8. Princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať iba tými sťažnosťami, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich.

9. Zmyslom a účelom uvedeného princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všeobecné súdy, ktoré sú v občianskoprávnom konaní povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

10. Sťažovateľka namieta porušenie označených práv napadnutým uznesením, ku ktorému malo dôjsť v procese schvaľovania reštrukturalizačného plánu dlžníka, pričom z príloh podania dlžníka doručeného ústavnému súdu 22. septembra 2017 vyplýva, že sťažovateľka podala 9. júna 2017 na okresnom súde žalobu o určenie neúčinnosti plánu podľa § 157 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ktorá je prostriedkom osobitnej ochrany veriteľov nesúhlasiacich s plánom. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že konanie o žalobe sťažovateľky vedené pod sp. zn. 4 Cbi 16/2017 v súčasnom období prebieha a dosiaľ nebolo meritórne skončené.

11. Ak sa za tejto situácie sťažovateľka domáha ochrany uvedených práv jednak na okresnom súde a zároveň aj na ústavnom súde, musela byť jej sťažnosť odmietnutá pre predčasnosť, pretože o ochrane ňou označených práv, ktorých vyslovenia porušenia sa v konaní pred ústavným súdom domáha, bude najprv rozhodovať okresný súd.

12. Vzhľadom na tieto skutočnosti sa ústavný súd podanou sťažnosťou meritórne nezaoberal, ale podľa zásady ratio temporis ju odmietol ako neprípustnú pre predčasnosť podľa § 53 ods. 1 v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. V dôsledku odmietnutia sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky uplatnenými v sťažnosti. Keďže ústavný súd sa meritom podanej sťažnosti nezaoberal, bolo rovnako bez právneho dôvodu doručovať sťažnosť na vyjadrenie dlžníkovi.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. januára 2018